

MARCSÁK GERGELY

KÁRHOZAT

– egy Boksay-festmény előtt –

*A Mester szól, hogy a pirkadat most jöjjön,
s a túlvilágot a póre tájra fesse,
hogy sebként nyíljon meg a völgy fehér bőrén
vadászkutyák fényből kiharapott teste,*

*és a gomolyfelhős puha égbe szűrjon
öreg Kraszna-havas könnyörtelen orma –
hosszú fenyőlándzsák fűrészfogas élén
vörös lánggal teli páros vércsatorna.*

*A vidék kínjában osztozik a zsákmány.
Nyirkos kódók mélyén végtelen vadászat.
Fegyveres férfiak szaggatott hónyoma,
mint feszülő öltés, futja be a vásznat.*

*Nézi a Mester az éden romlott mását,
míg eszébe jut az eredendő vétek,
s rögtön kikeveri széles palettáján
örök kárhozatul az időtlenséget.*